

קרבות

ע ב ר כ ו ת
ומזל טוב
לעמיה ולמשפחה
לנשואיו עם בחיל נו ע ה

לטובה, חיים ולסבחה
שאו ברכה להולדת
הבן - הנכד - הנין
הבכור

למשפחות: שלי שמן וויסקופ
מ ז ל ט ו ב
להולדת הבן - הנכד - הנין

חינוך

לפאולי - עם קבלת פרס עבור ההוראה בשטח הציור בבית-ספרנו - המשיכי בעבודתך הפרייה!

ולרותי סגל, עבור עבודתך שזכתה בפרס - עלי והצליחי!

ומי פאולי על המאורע:

לחפקיד "המפקח על הוראת הציור בבתי-הספר בארץ" נכנס מפקח חדש שהחליט להפיה קצת רוח בשטח זה - הנמצא בארץ בפיגור.

אמנם הקיבוצים עשו צעד גדול קדימה, אבל בבתי-הספר בעיר המצב פחות משביע רצון. מפקח זה אירגן תערוכה של עבודות בשחור לבן, כולל את כל הביצועים כגון: הדפסות, רישומים וציורי צבע. היו מתנגדים רבים לתערוכה זו מקרב מורי בתי"ס העירוניים שהביעו ספק ביכולת להעביר חומר זה בין חלמידיהם.

לתערוכה זו נשלחו כ-1000 עבודות שמתוכן נבחרו כ-150. בית ספרנו היה מיוצג ע"י 18 עבודות. טקס הפתיחה שהתקיים בבית העם החדש בירושלים בנוכחות שר-החינוך והתרבות, היה מרשים ומרגש. חולקו 8 פרסים לחלמידים מצטיינים, ביניהם לרותי סגל, וכן ל-7 מורים (מהם 3 מקיבוצים) ביניהם זכיתי גם אני.

כדאי לציין שבאותה הזדמנות ובאותו מקום, התקיים כנס מורים ארצי שהחל בדיונים על דרך הוראת הציור. הועלתה בין היתר הצעה שכנראה תובשם בקרוב, לפעול בשטח הכתב העברי בביה"ס.

יומן המשקן

א' בחשון תשכ"ה
מס. 728
16 באוקטובר 1964
גבעת חיים
הקיבוץ הפאוחד

במזכירות

א. סוכם במזכירות הקיבוץ ומשרד החקלאות - לצרפנו ל"מועדון" (המוחזק ע"י משרד החקלאות) ביחד עם עוד כ-20 משקים מ-3 החנועות הקיבוציות הנכנסים בשלב זה. חנדרש מאיתנו: א. הכנת תכנית משק לשנת תשכ"ה. ב. תכנית פרספקטיבית ל-5 השנים הבאות. ג. סכומים משקיים מהשנים האחרונות. ד. תכנית השקעות. ה. תכנית כספית לשנת תשכ"ה.

הצטרפות למועדון זה היא חיובית מאד - הודות למימון זההדרכה הניהנים ע"י המועדון. אבל מאידך נהיה מוגבלים בהשקעות והוצאות.

בסה"ב נראה בעינינו צעד זה - חיובי. הכניסה הממשית תלויה כרגע בנו. אנחנו תקוה שתוך החודשים הקרובים נהיה מוכנים לכניסה פעילה. הצטרפות זו חשובה לנו מאד ועשויה להקל עלינו בענין האשראי ובגובה הריבית, מימון והשקעות.

המיקוח הוא במשולב עם מוסדות התנועה הבין-קיבוצית ומשרד החקלאות.

האשראי יהיה מרוכז במוסד כספי אחד. כרגע עוד לא ברור איזה.

עבודת הגזבר תתרכז למעשה בקשר עם בנק אחד ועלינו יהיה לנתק כל קשר עם בנק אחר.

בסיון כזה קיים כבר במספר משקים והפעולה היא לשביעות רצונם של המשקים.

2. סלק מספוא: הכנת הסלק בסתיו 63 היתה גרועה והדילול, מתחת לכל ביקורת. כתוצאה מכך לא התפתח הסלק כראוי והיה משובש בעשבים יותר מכרגיל. נאלצנו להשקיע ימי עבודה רבים בעישוב ובאסיף לכל טונה שהוצאנו משטח היבול היה זעום - 12 טון לדונם כ-480 טון סה"כ.

ג. גידולי קיץ.

1. תירס ל"גת": התירס היה הגידול העיקרי (פרט למרעה) בעונת הקיץ הנוכחית. זרענו השנה 255 ד'. הורדת היבול נגמרה וברוב החלקות הגענו ליבולים טובים. מן התירס מופקים שני מוצרים: הראשון - אשכולים לביה"ח. השני - קש מאכל לרפת. את האשכולים מורידה הקטפת של "גת" ואילו את הצמח עצמו אנו מכסחים במקום, מגובבים וכובשים. את ההובלה לרפת לא עשינו בכוחות עצמנו ונאלצנו להעזר בקבלן.

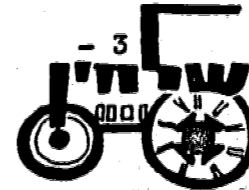
סיכומי ה ת י ר ס

חלקה ד'	סה"כ אשכולים (טונות)	יבול אשכולים (טון לדונם)	סה"כ קש (טונות)	יבול קש (ק"ב לד')
ה' דר.	46,680	1,330	14,7	400
ה' ר'	31,480	1,050	12,0	"
ה' ח'	89,650	1,440	24,8	"
ה' ט'	38,640	1,430	10,8	"
ה' א'	54,010	1350	16,0	"
סה"כ	45,880	0,750	24,0	"
סה"כ	306,340	1,200	102,3	400

למרות הסיכום הטוב יחסית - אל לנו לטפוח לעצמנו על השכם. באיחוד הגיעו לפחות בשתי חלקות, ליבול גבוה מזה של-נו. בחלקה של 100 ד' הם הורידו 1,5 טון לדונם ובחלקה של 45 ד' - למעלה מ-1,7 טון לדונם. שנה החירס הזאת היתה רק כניסה לשנים הבאות בהן נצטרך להגיע לדפוטי עבודה וארגון טובים יותר משהיו השנה, לידע מקצועי רב יותר וליבולים גבוהים יותר.

וכהערה אחרונה: מה קרה בחלקות: בחלקה א': נעשתה טעות בשיקול ולא ניתנה השקאה אחרונה, כתוצאה מכך הפסדנו לפחות 200 ק"ב לדונם וכמו כן ירד טיב התירס. חלקה א' היתה כנראה שגיאה מתחילתה. זו היתה חלקה שלא תוכננה מראש והאמנו שעוד 60 ד' לא יהיו בעיה עבורנו. אך כבר מתחילת העיבוד היוותה חלקה זו בעיה דצינית וכל מה שנעשה נעשה לא טוב. זה היה מקרה אופייני של חלקת "סוף העונה" הנעשית כלאחר יד. להבא נשתדל להמנע מזה ולבצע רק מה שתוכנן ומה שביכול-חנו.

ד. הכשרת קרקע, ניפוד והשקייה.

ענף השלחין במעבר מעונת הקיץ לעונת הסתיו

במצבו של ענף השלחין חל השנה שינוי מסוים לטובה ויש מקום להביא בפני הציבור מספר סיכומי ביניים - לא שלמים אמנם, אך נוחנים מושג על המבמה ועל הרמה אליה הגענו.

א. גידול חורף

1. החמיץ: בסתיו 63 זרענו כ-250 ד' ש"ש לחחמיץ. ציפינו ליבול של 2-3 טון לדונם, אך המציאות עלתה על כל תקוותינו. בגלל הגשמים הטובים, בכמות ובחלוקה, הגענו בכל החלקות ליבול של 4 טון לדונם ואף יותר מזה. נוצרו עודפים שאילצו אותנו לקצור מספר שטחי חחמיץ לשחת.

עיה העיקרית בכל הכנת חחמיץ היא עונת הקציר, ז.א. הקציר, ההובלה והטיפול בבור. השנה היו כל הנושאים הללו מכוסים, הן בצירוד והן בכוח אדם. היה לנו כלי קצירה טוב, הירק נקצר בזמן והובל ללא תקלות מרובות לבור (בשיא - מעל 90 טון ליום) הוכנס לבור והודק ע"י טרקטור זחל. המבצע התנהל כראוי והגענו, בכמות ירק גדולה, לחסכון בהוצאות לעומת שנים קודמות.

בסיכום, הכנסנו לבור 1025 טון ירק המהווים כיום, לאחר פחת לא גדול - החמיץ לא רע.

2. חציר חרפי: בחציר החרפי לא שבענו נחת. זרענו 110 ד' אך כאמור נאלצנו לקצור יותר מן המתוכנן בגלל עודפי החחמיץ. לא היה לנו אדם שיוכל לקחת זאת על עצמו ונעזרנו בגיוסים הלוקיים של פלחים לשעבר מענפים אחרים. כתוצאה מזה נמשכה הכנת החציר זמן רב מדי ואיכותו נפגמה.

ב. האספקה לרפת (חורף וקיץ).

1. המרעים: שטחי המרעים כוללים 210 ד' של אדמה קלה קרובה לבית, הזרועים באספסת ורודס, והנקזרים לרפת. השנה הוצאנו מהם (עד סוף אוגוסט) 1890 טון ירק ו-71 טון חציר קייצי לעומת 1250 טון ו-52 טון בהתאמה, בשנה שעברה.

עד יולי טופלו השטחים כראוי, ההשקאות ניתנו כסדרן והרבינו בדישון הנקני. החל מחודש יולי החלה "גת" לספק לרפת גלימות תירס, עלינו גבר לחץ העבודה ולכן עכבנו את ההשקאה וצמצנו את היבולים בכמה חלקות. בגלל הערכה מוטעית נוצר חור באספקת הירק לרפת, ונאלצנו לקצור ירק במעברות. כשהפסנו היכן אנו עומדים, התחלנו מחדש לדשן ולהשקות את המרעים בקצב מוגבר.

השנה ביצענו כמה מפעלים חשובים של הכשרת קרקע וסילוק שרידי עבר בשטחי השלחין. התועלת היא גם אסתטית וגם כלכלית. סילקנו את הגן הבוטני בחלקה 1 (ליד משק ביה"ס) ואת חרבות המחסן במטע הזקן לשעבר. חלקה זו דרשה מאתנו מאמצים נוספים בסילוק שרידי הקורדונים, גזעי קזוארינות ושאר לכלוכים.

בזמן כתיבת שורות אלו נמצא מבצע הניקוז בעיצומו. מפעל זה שצריך היה לצאת לפועל כבר לפני שנים - התגשם השנה. אנו מנקזים את כל שטחי הגוש הישן מהכביש לעין החורש ועד נחל מובלה. המועצה האזורית אחראית על ביצוע העבודה ובשטח פועלים טרקטור די-8 ומחפר. אחרי שייבנו הגשרים מעל החעלה - יהיה לחברים שיטיילו לשם ממה להתרשם. קצב העבודה בניקוז אינו משביע רצון, אך אם לא יהיו גשמים מוקדמים במיוחד - נוכל לעבד את השטחים לקראת החורף.

ההשקיה היתה עד עכשיו מטורדת, וזאת תודות למרץ המחודש ולעבודה הטובה של אנשי המים. יש לקוות שהדבר יימשך ואספקת המים ואחזקת הרשת לא יהיו יותר מופקרים.

ה. לקראת עונת הסתיו

1. סלק סוכר ומספא: השנה אנו ניבשים טוב לזריעה סלק סוכר ומקווים לתוצאות טובות. הפלק ייזרע בשטח מרץ בחלקה בת 110 ד' ובצמוד אליו 30 ד' סלק מספוא אשר גם בו אנו מקווים להגיע ליבולים גבוהים בהרבה מאלה של השנה הזאת.

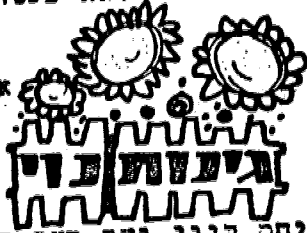
2. אספסת למכון: מכינים חלקה חדשה בת 90 ד' בשטח המטע הזקן לשעבר. אנו מקווים כי מעתה ואילך תכנס חלקה זו למחזור עיבודים וגידולים מסודר.

3. תבואות חורף: מתוכננים 60 ד' ש"ש מוקדמת שתקצר לירק בחדשי נובמבר ודצמבר. באוק. ייזרע בחלק מן המרעים חלתן - הצריך להבטיח אספקה רצופה של ירק בחורף. כ"כ נזרע ש"ש לתחמיץ שחת הרפת וחלתן לזרעים בקקון. חלק מן הזריעות הללו תלוי בהספק העבודה של הניקוז.

ו. בעית הבעיות

כמובן, הצוות. באמצעות הצוות שהחזיק מעמד עד אמצע יולי בערך - התגברנו על עונת החירס, אחר כך פנו שלושה אנשים איש לעברו, מי לחו"ל, מי למשק אחר ומי לצבא. בינתיים נכנסו סולל ועומר, 2 במקום 3, קבלנו עזרה מן הכותנה ומ-חחנו את תקופת עבודתם של ילדי ביה"ס בזמן החופש. התנודות האלו בצוות לא עזרו לנו לעבור ללא תקלות את שארית עונת הקיץ ועונת הסתיו. מרכז המשק ומרכז העבודה יצטרכו לחת את הדעת על המשך בנין הצוות מכיוון שבעתיד הלא רחוק, שוב צפויות תנודות. אם כי דוד ומיכה מיועדים לחזור באמצע החורף, יש לסמן בנוסף להם כבר עכשיו, מבין העומדים להשתחרר, את המועד הבא לכניסה לענף.

השלחין הוא ענף פרובלמטי ועתידו הארגוני עדיין לא ברור, אך מכל מקום תמיד תעמוד בפני המשק בעיית האספקה לרפת וניצול השטחים הקטנים הקרובים לביה"ס ויהיה צורך להקדיש לכך צוות וצוות טוב. לא כדאי לבזבז את ראשית העליה על המסלול. בשנה הבאה נעמוד בפני הצורך להעריך מחדש בשטח אספקת הירק לרפת והמשק טיפוח הגידולים שהתחלנו בהם השנה. רק צוות טוב וקבוע יכול להעביר ולפתח את הידע שנצבר, את הנוהלים הארגוניים ואת משטר העבודה - ולהוסיף ולשפר.

על היחס לנוי ועל מצב הגנות בשטח ביה"ס.

קצת היסטוריה:

לפני שנתיים פניתי לוועדת המחנה בתביעה לחדש את האינסט-לציה שהיא כבר מיושנת (15 שנה) ואינה עונה על הצרכים. בפרט הממטרות משקות מרמסות ומפירות על הצריפים. אמרו לי שבגלל קשיים טכניים - אין אפשרות לבצע את השנויים המוצעים. כעבור שנה בערך נשלח אלי מטעם המזכירות מרכז המשק, מכיון שזה היה בחורש אפריל ובתקופה זו כבר משקים, לא היתה לי ברירה - אלא להסביר מה נחוץ. הכל נרשם ובוזה נסתיים עוד פרק. בחודש אוגוסט התקיימה ישיבה עם ועדת המחנה. השתתף גם נציג ביה"ס, בררנו את כל הסעיפים. המסקנות היו: א. קניית מכונת כיסוח קטנה. ב. סלילת שביל מסודר, "השביל-המוביל", (הכניסה לשטח ביה"ס). אני דרשתי אספלט, אבל הוחלט על חול מחצבה. דרשתי שבעל מקצוע יסלול את הכביש וטעבודה זו לא תיפול עלי ועל הילדים כבעבר. ג. בניית מחסן כלים ההולם את הצרכים. ד. בניית ספסלים בכל השטח - מחרומת כתה י"ב (שעברה) ההכנסה מגידול הארטישוק. ה. הוחלט לברר את הפרטים בעזרת האינסטלטור ע"מ לשנות את הרשת הקיימת.

ואחרון אחרון חביב: תכנית הבניה לביה"ס.

עד כה אין תכנית ברורה, ובאין תכנית בניה - אי אפשר לתכנן את הגינות מסביב.

אני מסערת שפרטום פרטים אלה בא דוקא מצדי, לדעתי זה מתפקידו של מרכז הבניה או של ועדת המחנה, היות ואין כרגע מרכז בניה, החלטתי אני בעצמי להעלות זאת מכיוון שזה כואב לי - ובנפשי הדבר. כדאי שכל הציבור ידע על המצב.

ולסיכום: לא אוכל בעתיד לזוז צעד אחד הלאה - בלי שהסעיפים שהזכרתי לעיל יוסדרו, והם המינימום שאפשר לדרוש.

סימה ל.

מקח'נת'

אם להמליץ על הבראה באוניברסיטה?

האם כדאי להמליץ על הבראה באוניברסיטה? על שאלה זו אפשר לענות בחיוב מוחלט.

בעצם השילוב של עיסוק רוחני בהבראה יש משום חידוש, אך לאחר התמורות אשר חלו במשך הזמן ביחס למושג "הבראה", השילובי בהחלט מתקבל על הדעת. אם בשנים עברו היינו יוצאים כדי להוסיף משקל, הלא הדאגה לאוכל משופר ירדה מן הפרק - ובמקום זה מחפשים בידור. וכיון שלא בא בחשבון שבילנו לרקוד, לשחק משחקים סיפשיים, לפטפט ולהשתעמם, יש טעם בניצול יעיל של שעות הפנאי - ומוסד כמו האוניברסיטה יכול למלא כאן תפקיד חשוב.

במשך שבוע ימים שמענו הרצאות, לא כבודות ביותר, על ענייני התנועה הציונית, המדינה, המשק, החינוך, על עמים וארצות, על חרבות ואמנות. כלומר - כל אדם יכול לבוא על ספוקו. הסביבה עצמה, בנייני האוניברסיטה השונים העומדים לרשות הצבור - וירושלים העיר על רובעיה החדשים והישנים - מוסיפים הרבה. נוסיף לכל אלה את האקלים הנוח... לא רע...

לרשות המבראים - מעון הסטודנטים ובו חדרי מגורים למשפחות, חדר אוכל יפה - בו נהוג שרות עצמי, וחדרי קריאה ולמוד. האוכל טעים וניתן בכמות מספקת לכל הדעות. סדר היום בנוי בצורה כזאת שלמבריא נשאר הרבה פנאי למנוחה ולהתעסקות פרטית - הוא גם אינו חייב לשמוע כל הרצאה, יש ערב חפשי, יום אחד מוקדש לטיול בסביבה וערב אחד למסיבה פנימית.

לפי דעה הכלל, שבוע אינו מספיק ויש לשאוף ל-10 ימי הבראה, כדי לנצל כראוי את האפשרויות של ירושלים העיר.

הבראה זאת מאורגנת על ידי קופת-חולים בשיחוף עם ועדת החרבות של ההסתדרות. קהל המבראים מורכב מבני העיר והמושבה ומחברי קיבוצים ומושבים - גם ההרכב מגוון ומוסיף הרבה. מרבית החברים ניצלו את הניתן והיו מרוצים מאד מצורה מקורית זאת של הבראה. הם הוסיפו דעה, נחו היטב ורבים הבטיחו לחזור - אם הניתן להם ההזדמנות.

כדאי להצטרף ולנסות...

ה. כהן

על התוקד

ה ע י ש ו ן
או: ערכים מקודשים

החל מ-1 באוקטובר אין עוד מצרכים "חפשיים" או מוקצבים באספקה - הפכו את צריכתם הממוצעת לכסף והוסיפו אותם לתקציב - כלם פרט ל-סיגריות. ז.א. אם אני מעוניין לצמצם לעליים - עלי לשלם בעד זה, אך להרעיל את גופי ואת אור הנשימה של הזולת, מותר לי הלאה על חשבון הכלל, על חשבון הדוד העשיר ששמו "הקיבוץ".

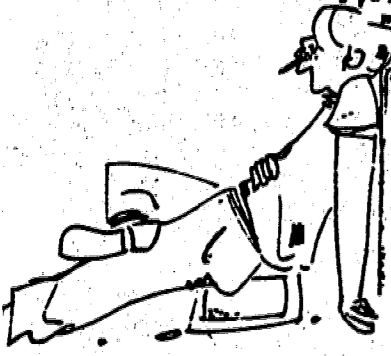
אלפים רבים בעולם, מאות חברים בתנועה הקבוצית, עשרות חברים אצלנו הפסיקו בשנים האחרונות לעשן - מסמע כי שקר וכזב הבטוי המליצי שעישון למעשן הוא חשוב כמו אוכל. מכלל אוכלי דיאטות הרזון למיניהן אין אחת שהפסיקה לאכול.

עישון הוא הרגל, הוא צורך אישי, הוא תאוה, לא יותר מקודשת מאשר אלף אלפי צרכים שונים ומגוונים, של אנשים רבים ושונים. העובדה כי אבוח הקבוץ לפני 40 שנה נהגו לעשן ולכן כללו את הפיגרה בין המצרכים הראשוניים - איננה מחייבת את התנועה לעולם ועד. מה היה לו היו שמים בכוס עיגט? יש גם אנשים שקשה להם לחיות בלי אלכוהול; ומאידך - יש מי שקשה לו לחיות בלי לבקר בקונצרט או בלי לבלות שבת בחיק הטבע ולא בניוון ובאפס מעשה המציינים את השבת ב-"גבעת-חיים", וברור לכלם שכל אלה חייבים לספק את רצונם-חיהם מתוך מקורו אישיים.

מאמרים שהופיעו ביומן לפני חודשים אחדים - נשאר ללא תגובה מצד המוסדות. אולי יעוצו לנו המוסדות עצה, מה יש לעשות בכדי לזכות בתגובה?

אנו מוציאים 15.000 ל"י לשנה על סיגריות למשהו מעל 200 מעשנים, ז.א. ממוצע של 60 ל"י למעשן.

הצעה היא כי אותו סכום יחוסף לתקציב האספקה או לתקציב השנתי האישי לפי בחירתו של החבר - ונגמור בבת-אחת עם אחד האבסורדים בנוהג הקבוצי.

ל.י.

שוותים

בפתח דברי הנני רוצה להדגיש שהערותי הנאות מכוונות למטבח ולח"א כענף אחד, כי קיימים ביניהם יחסי גומלין. המטבח חלוי בהצלחת העבודה בח"א, ולהיפך. רק כאשר בכל ההרכב הזה שורר שיתוף פעולה מלא, אפשר להגיע לאוכל טוב, להגשה טובה ולאכילה חרבונית, בתנאי שגם הציבור משתף פעולה ונשמע להוראות.

הבה ונברוק את הסיבות לאי הצלחתנו. נגיע אל הנקודות שהן סבות הכשלון הדורשות חיקון. כמעט בכל יום אני שומעת הייתי פה והייתי שם, יש שם סידורים כאלה וכאלה ויש חפריס עשיר ובכלל איזו רמה...

ובכן, הייתי במשקים רבים, ראיתי הרבה מטבחים וחדרי אוכל. במטבח כמו שלנו לא נחקלתי בשום משק - ויהי זה משק קטן בהרבה משלנו. אי אפשר להשוות משק של הקבה"מ לשלנו מפני שבקבה"מ אין ילד אוכל בח"א של המבוגרים. כמו כן אי אפשר להשוות אפשרויות של מטבח מודרני עם מטבחנו, שבו כל נסיון להגיע לשכלול בעבודה ובבישול נידון לקשיים בלתי רגילים ואף לכשלון. אל נטיל את האשם באנשים שונים שעובדים כרגע בהנהלה. השרותים הצרכניים ובכלל זה חדר האוכל והמטבח נחונים לחוקים, ואם אחד מיסודותיהם לקוי, המבנה כולו בסכנה.

נברוק את הנקודות השונות שבתנאים היסודיים לאור המציאות שלנו. האם תתכן הצלחה ענף יצרני כלשהו בלי התעמקות בתנאים אלה, לפי כל הכללים של הידע החדש ביותר? כיצד נגיע לתוצר המשובח ביותר במינימום כוח אדם וביעילות מכסימלית?

(1) הון (תקציב): התקציב הוא מצומצם ואף מינימלי. אך למרות זה הוא בראש רשימת הוצאות הקיום ומגיע לכ- 500.000 ל"י בשנה.

(2) הידע: אצלנו מתחלפים בהנהלת המטבח וחדר האוכל לעתים קרובות מדי (כל שנה-שנתיים) ואין מגיעים לידיע הדרוש. עובדים חדשים רבים עד שחבר חדש נכנס לעניינים ומשתלט פחות או יותר על מכלול הבעיות ובד"כ אז הוא "נגמר" ויוצא. ומדוע הוא "נגמר"? בעיקרו בגלל המאמץ העצום המבוזבז בגלל תנאי עבודה ירודים ביותר.

(3) כוח עבודה: ישנם משקים שאצלם אנשים ממשיכים בהנהלת המטבח 8-10 שנים ואף יותר, וכן גם העובדים הקבועים במטבח. הנסיון היקר שהם רוכשים כמובן מורגש מאוד והם אף מקבלים סיפוק מעבודתם, ויודעים שהציבור נהנה מפרי עמלם ומרוצה. יהיו נא גם אצלנו חברים אשר יראו בענף זה לא שרות בזוי, אלא דאגה לחבר.

(4) תנאי הייצור: אצלנו תנאים אלה ממש מכשילים. נתחיל בח"א: ניקוי החלונות דורש זמן לא יסוער ואין מקום לסידור חבליינים, אין מקום לרחיצת עגלות, חדר הכלים "הפוך" במבנהו. בח"א שבו 300 מקומות, מספר האוכלים בארוחת ערב מגיע ל-600 במשך 3/4 שעה, ובתוכם 90 ילדים עד כתי"ס. התוצאה: סגירת חדר האוכל.

ובמטבח: למעשה חסר לנו מטבח (למשל מחסן הקרור מחאים ל-200 אוכלים ולא ל-750). חסר מקום לעובדים, לפרודוקטים, לקור, לאחגון, לאפיה. (עם הפילוג) לפני 12 שנה ביטלנו את מטבח הילדים ונשארו במצב שבגלל חוסר מקום אין מהאפשרות תוספת ציוד, ומצב זה מביא את העובדים לחיכוכים ולמתח שבלתי אפשרי לעמוד בהם זמן רב. הכרת לבנות מטבח חדש ואין לדחות את הדבר בשום אופן.

(5) שיתוף פעולה בין כל השותפים בנתינת השרות ובקבלתו: רק ע"י בניה מטבח וע"י שיכלול בתנאים נוכח להגיע לצוות שיענה על דרישה זו.

משהו על הגשה עצמית. הצעה זו לדעתי היא התעלמות מהסיבות שניתחתי לעיל ושהביאו למשבר בענף. לא בקרתי במשקים בהם נהוגה שיטה זו - ולכן איני רוצה להתייחס אליה. האינפורמציה שניתנה לעלון הקודם אינה מספיקה. ולסיכום: בלי מטבח משוכלל ומודרני שיהלום את גודל האוכלוסיה שלנו - אין לדבר על תנאי אכילה חרבונית בכל צורה שהיא.

סיטה.

סיטה

* המזכירות החליטה על הפסקת כל קניה של מצרכים באספקה קטנה במזומנים.

חברים המעוניינים לקנות באספקה בנוסף לתקציב האספקה הקטנה - יכולים לעשות זאת אך ורק על חשבון תקציבם ולפי פתק מקורט.

תרבות

* ושל מוסר שבשבוע הבא הוא נכנס לתפקיד - מרכז ועדת תרבות - ואפשר לפנות אליו.

* לכל השואלים: בנימין אלוש סיים לפני כחודשיים את לימודיו באפעל ונכנס לעבודה בכשק.

יומן התש"ן

גבעת חיים
הקיבוץ הפאוח

א מסלול חשכ"ה

מס. 729

6 NOVEMBER 1964

מקה'נת'

הפילוגים הרבים שפקדו את תנועת-הפועלים בארץ, קשה למצוא להם צידוק ולראות בהם חיזוק כוחה של התנועה. קבעו בזאת יותר העמדות של מנהיגי התנועות, ופחות האינטרס האמיתי של הפועל בארץ.

אין תנועה חייבת לותר על מאבק לערכיה, אבל עליה לעשותו מבפנים, בתוך המסגרת המשוחכת, ולא על ידי אופוזיציה עקרה. הפירוד הפנימי דוחף לא פעם לשיחוף עם גורמים עוינים את תנועת הפועלים ולקואליציה עם מפלגות הימין. כתוצאה מאווירת התחרות בין מפלגות הפועלים, המלווה השמצות הדדיות, פונים חלקים גדולים של הציבור עורף למחנה הפועלי בכלל, המפסיד על ידי כך רבים מתומכיו. אין לשכוח את הלקח המר של כשלון תנועת הפועלים באירופה, שנגרם בעיקר על-ידי הפירוד בין מפלגות הפועלים הגדולות שלא השכילו לפעול חוץ שיחוף ובזאת איפשרו את עליית הפאשיזם.

חובה עלינו לעשות לשיחוף פעולה בין מפלגות הפועלים בארץ, למען כינון ממשלה פועלים, שתישא בעול של בנין החברה ועיצוב דמותה ברוח הערכים של תנועת הפועלים.

עדי.

לענף האשק

איחולים שהגיעו קצה מאוחר - במקום לראש השנה - לחג האסיף (הוקרא במסיבת חג האסיף).

לול: איחולים לבכיים שה"מערך החדש" של התרגולות יהיה מוצלח יותר ויעיל יותר מאשר ה"מערך" של תנועת הפועלים.

כותנה: שהשטחים יניבו שפע של כותנה לבנה, ושאמיר יפסיק לקחת את כל החברה הטובים (ע"י הבטחת נסיעה בג'יפ, גלידה וכו').

ברווזיה: שיהיו כל-כך הרבה הודים ולא תהיה ברירה אלא לשכן את ה"הודיות" אצל הרווקים שלנו. לכל אחד רק אחת.

מטעים: רוצים עוד גיוסים....

שלחין: שתהיה שנה שפע ביבולי הסלק, התירס, והירק. אנחנו מבטיחים לספק את המים לבריכת הביוב.

רפת: שיעלה מספר החולבות והלואי ויעלה גם מספר החולבים את החולבות.

פרדס: שיהיה מספר התפוזים כחול... אשר יוצא עם מי השחיה בברזים שלנו. ושהיה מי שיקטוף.

ענף התינוקות: שיעלה ייצור התינוקות לשנה. בהזדמנות זו פניה לכל הנובעים והנוג-עוה בדבר - נא לפעול במהירות. לא רוצים כתה של 5 ילדים.

לעובדי ח"א והמטבח הזמניים והקבועים: אל יאוש, יש תקווה לאחריהכם, עוד יבנה המטבח, כאמור באספות השנתיות. סבלנות ואורך רוח - ובינתיים אל תרעיבו את ההמון.

לועדת הבריים: קצה שעמום ופחות עניינים פיקנסיים.

לגזבר הנכנס: לך ולנו - בלי הודעות על הידוק החגורה. ובתקווה שתדע לארגן לנו את ה"סיבירצ'יק" בשנה הקרובה.

ולכל החברה הטובים: אלה שהיו צריכים לישון בגן ולא ישנו. לאלה שכן ישנו ולא שמעו בכי עוללים. לאלה שהיו צריכים לפרוק שולחנות אחרי המסיבות ושכחו, ואלה שבקשו להשאיר בחפזם וחויבו לסיימו לכולנו - שנה טובה ומבורכת.